

ת"פ 451/12 - מדינת ישראל נגד סלים טארק

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 451-12 מדינת ישראל נ' טארק

בפני כבוד השופטת נאוה בכור
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סלים טארק

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רווית צמח

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד טל קדוש ממשרד עו"ד צ'רלי סבג

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של ניסיון הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות לפי סעיף 12א(ג)(1א)(ג) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952; הכשלת שוטר לפי סעיף 288(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ומעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(1) לחוק.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן ויורשע בגינו.

לעניין העונש - המאשימה תגביל עצמה ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד יתר רכיבי הענישה, וב"כ הנאשם יעתור ל-6 חודשי מאסר שיומרו וירוצו בעבודות שירות.

ב"כ הצדדים הסכימו על קבלת חו"ד ממונה בעניינו של הנאשם.

3. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 11.6.15 עולה כי הנאשם הביע הסכמתו לריצוי מאסר בעבודות שירות.

הנאשם בן 29, נשוי ואב לילד, תושב כפר קסאם. בוגר 12 שנות לימוד, עוסק כיום מזה 4 שנים בבניה עם קבלנים שונים, בעל רקע תעסוקתי לא רציף.

מבדיקה רפואית שנערכה לו ועיון במסמכים רפואיים עלה כי הנאשם כשיר לעבוד בכל עבודה ללא מגבלות.

הנאשם שולל שימוש באלכוהול וסמים, שולל טיפול או מחלה פסיכיאטרית, שולל מחלות כרוניות או שימוש בטיפול תרופתי קבוע.

שובץ לעבודה במרכז לקשיש בראש העין החל מיום **28.7.15**.

4. בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1986, לחובתו אין הרשעות פליליות - אבל קיים בעניינו מרשם תעבורתי ובו 13 אישומים עד לינואר 2015 בעבירות שונות, שאין כעבירה הנוכחית, אך מעידות על עברו התעבורתי.

מכתב האישום עולה כי **באוגוסט 2012** אסף הנאשם ברכב שלושה שב"חים ללא אישורים, והחל בנסיעה בכביש 5. רכב של צה"ל עם חיילים הבחין בו וחסם אותו, ושוטר שהגיע בהמשך למקום עיכב את הנאשם והורה לו לנסוע אחריו לתחנת המשטרה.

הנאשם מסלים את האירוע בכך שבעודו נוסע לפני הרכב המשטרה - סוטה ימינה ומתחיל להימלט תוך הגברת מהירותו בניגוד לתנאי הדרך, סוטה מהנתיב ומסכן את משתמשי הדרך, ומתחיל מרדף במהלכו קורא לו השוטר במערכת הכריזה ומנסה לחסום אותו ברכב והנאשם מנסה לנגח את הרכב המשטרה - עד שהשוטר נאלץ לבלום בפתאומיות, ושוב חוזר חלילה.

השוטר ירה 2 יריות אזהרה באוויר והנאשם עדיין לא שעה לקריאותיו ורק לאחר שמשאית מגיעה - נאלץ לעצור בלית ברירה, ונתפס.

במעשיו נהג הנאשם באופן פוחד המסכן חיי אדם, וניסה להסיע שב"חים באופן המהווה סיכון ביטחוני פוטנציאלי.

האינטרס הציבורי הוא שמירה על בטחון הציבור, ועל ריבונות המדינה בגבולותיה.

במקרה זה, לא התקבל תסקיר ואין כל אינטרס שיקומי, ולכן אין לחרוג ממתחם הענישה אלא יש לשים דגש על הרתעה אישית והרתעת הרבים.

הפנה לפסיקה שניתנה באירועים דומים ע"י בימ"ש זה:

בת"פ 4895-03-13 ניתן גזר דין של כב' הש' קרשן עליו הוגש ערעור למחוזי ושם אמנם הופחת העונש מ15 חודשי מאסר ל12 חודשים אבל המתחמים עוגנו בין 6-18 חודשים, וכן מתחם הקנס הינו בין אלפי שקלים לעשרות אלפי שקלים.

ת"פ 46496-01-14- גם בו קבע כב' השופט קרשן מתחם של 8-20 חודשי מאסר ולא הוגש ערעור, וגזר שנת מאסר על אירוע דומה.

בת"פ 61150-07-13- נאשם צעיר ללא עבר פלילי, באירוע דומה, קבע כב' הש' קרשן מתחמי הענישה בין 8-18 חודשי מאסר ומתחם קנס בין 3000-10000 ₪.

בת"פ 23280-01-14- קובע כב' הש' פרייז מתחם של מספר חודשי מאסר בפועל עד שנתיים לצד רכיבים נלווים, כשמדובר בנאשמת שהינה אם יחידנית ל-4 ילדים.

לגבי פסילת הרישיון הפנה לע"פ 72117/04- בו קבע בימ"ש המחוזי כי בעבירה של הסעת שב"ח - פסילת רישיון הנהיגה הינה חובה, ובימ"ש יקצר תקופה זו רק בנסיבות מיוחדות.

בנסיבות אלה אין מקום לענישה בדרך של עבודות שירות.

חלוף הזמן בתיק זה מוטל לפתחו של ב"כ הנאשם בשל בקשות שונות שהוגשו, ואף העובדה כי רצה לנהל הוכחות.

מתחם הענישה ההולם נע בין 8-20 חודשי מאסר בפועל בנסיבות אלה, ומתחם הקנס נע בין 3,000-10,000 ₪.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להשית על הנאשם שנת מאסר לפי הרף הנמוך של המתחם לאור העדר עבר פלילי, לצד פסילה בפועל, פסילה על תנאי, וקנס גבוה בהתאם למתחם.

ב"כ הנאשם טען לעונש כי בדיון הקודם שהיה אמור להיות דיון הוכחות, לא התייצבו עדי התביעה, שוטרים ותושבי השטחים.

כתב האישום תוקן לקולא באופן משמעותי, כאשר מדובר באירוע **מאוגוסט 2012**, כשהנאשם לא הבין עברית, והיה מיוצג בצורה לא טובה, והוא הודה בתיק טרם בדק את הראיות.

ניתנה לו הבטחה שהתיק יסתיים בעבודות שירות, ולאחר מכן - חזרה בה התביעה מתנאים להם התחייבה, ופטרה עצמה בכך שהייתה אי הבנה מצד הסנגור.

באופן זה, השיהוי הרב בתיק אינו נובע מאשמתו של הנאשם.

הפסיקה אליה הפנתה המאשימה שונה בענייננו הואיל ובת"פ 46496-01-14- מדובר בנאשם בעל עבר פלילי שאף נהג ללא רישיון ותוך כדי פסילה, בת"פ 23280-01-14- מדובר בנאשם בעל עבר פלילי שגם הורשע

בעבירות תעבורה נוספות כנהיגה ללא ביטוח ורישיון, וגם בת"פ 61150-07-13 מדובר בנאשם בעל עבר בעבירות דומות וחמורות, שאף הסיע בשכר ולא רק ניסיון להסעה, לצד הפרעה לשוטר.

המאשימה לקחה את רישיון הנהיגה של הנאשם בשנת 2012, ולא דאגה לבקש להאריכו על פי חוק.

השוטר הוא שסיכן את השב"חים בנסיעתו הפוזת, שנסעו עמו בניידת, נסע באופן מטורף וביצע מרדף בניגוד לחוק והחל לירות על הנאשם.

מחוז"ד הממונה עולה כי ישנה המלצה לביצוע עבודות שירות, והנאשם לא נשלח לתסקיר הואיל ולא סברו כי העונש שיוטל בסופו של יום יהיה מאסר.

נסיבותיו האישיות של הנאשם אינן פשוטות, הוא נשוי זמן קצר, יש לו ילד חולה.

הנאשם נפגע מייצוג לא הולם, ובסופו של דבר כתב האישום תוקן לקולא בשל ליקוי חמור בחומר הראיות.

הנאשם הסיע את השב"חים כיוון שמדובר היה בחג הרמדאן ומבחינתו זו מצווה להסיע עד למחסום, החיילים בדקו אותו והתנהגו אליו יפה, ורק כשהשוטר הגיע למקום איים עליו והפחיד אותו שאם אין לו עבר פלילי- יבולע לו, אז הנאשם נבהל ממה שעלול לקרות לו בתחנת המשטרה, ועזב את המקום.

למרות שת"ז אצל השוטר והרכב נבדק ולא ניתן לטעון שהיה עליו מטען -החליט השוטר לבצע מרדף אסור, ירה לכיוון הנאשם למרות שמדובר באזור בנוי וירי מסכן אחרים, ובשל הירי הנאשם בורח.

מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, חסך מזמנו של בימ"ש, הביע חרטה, נסיבותיו האישיות קשות, ויש לתת חשיבות לחלוף הזמן.

הנאשם לא קיבל תשלום כלשהו, לא היה צריך לקבל תשלום, הוא לא ברח לתוככי הארץ ולא היה סיכון בטחוני.

ענישה של ששה חודשי עבודות שירות אינה עונש קל עבור הנאשם, הואיל והמשמעות היא שאינו יכול לעבוד במשך חצי שנה זו ולהביא אוכל הביתה.

הכנסתו למאסר בפועל תביא להתמוטטות התא המשפחתי.

לאור האמור, בימ"ש מתבקש להשית על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות.

הנאשם הוסיף כי מבקש סליחה ומבקש הזדמנות. יש לו אישה וילד ורוצה להמשיך בחייו ככל אדם.

במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים שעניינם שמירה על ביטחון הציבור ושלומם של המשתמשים בדרך, שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי כמו גם על המשרתים ברשויות אכיפת החוק, ושמירה על ריבונותה של המדינה המפקחת על הנכסים ויוצאים בגבולותיה.

פגיעה זו בזכותה של המדינה מהווה אף סיכון בטחוני וכלכלי, זאת בשל הכנסת אנשים ללא פיקוח משטחי האזור לשטחי המדינה למטרה שאינה ברורה.

מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עולה כי ביום 12.8.12 הגיע הנאשם ברכב לגדר המערכת מערבית ליישוב שערי תקווה והמתין במקום.

לאחר מספר דקות הגיעו 5 תושבים זרים, שניים מהם העמיסו ציוד על הרכב וחזרו לכפר עזון עתמה, והשלושה האחרים חצו את גדר המערכת לרכב הנאשם, שהמתין במקום והחל בנסיעה על כביש 5 לתוככי ישראל.

בהמשך, ג'יפ צה"לי מאויש בחיילים הבחין ברכב הנאשם, ביצע חסימה בכביש 505 בכיכר הסמוכה למסוף אורנית, ועצר את הנאשם, תוך שהוא לוקח את מפתחות רכבו.

החיילים הזמינו למקום נידת משטרה ולמקום הגיע השוטר אליהו טובול שהודיע לנאשם על עיכובו והורה לו להסיע את רכבו לתחנת המשטרה באריאל, כשהוא נוסע בניידת מאחוריו.

הנאשם החל בנסיעה לפני הניידת, ובמחלף עלי זהב- פדואל- סטה לפתע ימינה והחל להימלט מהמקום תוך שהוא מגביר מהירות, ומאלץ רכבים במסלול הנגדי לסטות ממסלולם.

בהמשך - פנה הנאשם ימינה והשוטר החל במרדף אחריו תוך שהוא כורז לו לעצור בצד ומנסה לחסום את נתיב נסיעתו.

במהלך ניסיון החסימה, ניסה הנאשם לנגח את נידת המשטרה עד שהשוטר נאלץ לבלום בלימת חירום כדי למנוע תאונת דרכים, וחוזר חלילה.

לאחר שהשוטר ירה שתי יריות אזהרה באוויר, והנאשם לא עצר את רכבו, הגיעה לפתע משאית מול נתיב נסיעתו של הנאשם וחסמה את דרכו, עד שנעצר עם רכבו.

בשלב זה ניגש אליו השוטר ועצר אותו.

נהיגתו הפזיזה והרשלנית של הנאשם לא רק שסיכנה את ביטחונם של משתמשי הדרך, אלא אף הפריעה לעבודת השוטר, סיכנה את חייו, ועלולה הייתה לגרום לסיום האירוע בפגיעות בגוף או חלילה באופן טראגי באבידות בנפש (סעיפים 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק).

אף הסעתם של שלושת השב"חים הינה בעלת פוטנציאל לסיכון ביטחוני ממשי, לאור המציאות הביטחונית

הקיימת, ואין מדובר בחשש בעלמא גרידא.

זאת ועוד, עובדות כתב האישום מלמדות כי מדובר בעבירה מתוכננת מבעוד מועד, מקום בו הנאשם המתין ברכבו במקום מפגש בגדר המערכת אליו הגיעו השב"חים, חיכה בזמן שהעמיסו ציוד על רכבו, ולבסוף העלה אותם ונסע לתוככי המדינה (**סעיף 40ט(א)(1) לחוק**).

בנסיבות אלה בוצעה ההסעה בנסיבות מחמירות במסגרת שירותי הסעות שמטרתם לאפשר כניסה לישראל או שהייה בה שלא כדין של תושבים זרים, בהתאם לסעיף האישום, שלצידו 3 שנות מאסר.

למותר לציין כי חרף התמשכותו של האירוע לא התעשת הנאשם וחדל מהתנהגותו הפרועה, לא שעה לניסיונות השוטר לעוצרו, אם בכריזה, בחסימת הדרך או בירי באוויר, ולמעשה הסלים התנהגותו תוך שהוא מסכן חיי הנהגים האחרים, חיי של השוטר ואת חיי שלו.

יש לציין כי הנאשם הורשע בניסיון בלבד, מכיוון שנעצר ע"י החיילים טרם הספיק לחצות את הקו הירוק ולהיכנס לתוך ישראל, ולא מטעמים הקשורים בו.

ייאמר כי טענותיו של ב"כ הנאשם נגד ניהול המרדף ע"י השוטר בנסיבות אלה,

כשלדידו, היה על השוטר לתת לנאשם להימלט מהמקום בנהיגה מסכנת חיים, לאחר שנתפס בעבירה חמורה על חוק הכניסה לישראל, ולנסוע לתחנת המשטרה כאילו לא ארע דבר (!) - הינן תמוהות בלשון המעטה, וטוב לו לא היו נטענות כלל.

לגבי קביעת מתחם העונש ההולם יש לציין כי בהתאם לנטען ע"י ב"כ המאשימה, בימ"ש מחוזי מרכז לא התערב בע"פ 1671-09-13 סלאח נגד מדינת ישראל (מיום 1.12.13) במתחם שקבע בימ"ש זה בגין עבירת ניסיון הסעת שב"חים בנסיבות דומות לענייננו, שעניינו בין 6-18 חודשי מאסר.

בנסיבות אלה, בהן לצד הרשעתו בעבירה זו, הורשע הנאשם אף בעבירות הכשלת שוטר ומעשה פזיזות ורשלנות, הרי שמתחם העונש ההולם הכולל **נע בין 8-20 חודשי מאסר בפועל, וקנס שנע בין 3,000-10,000 ₪**.

יתרה מכך, כתב האישום המתוקן מתאר פגיעה ברף הבינוני של ערכים אלה, ועל כן על עונשו להיות באמצעו של המתחם.

עם זאת, בשל נטייתו של בית המשפט לכבד הסדרי טיעון, מטעמי הסתמכות הנאשם וחיסכון בזמן שיפוטי יקר, מצאתי לנכון לכבד את ההסדר אליו הגיעו הצדדים ולהעמיד את עונשו של הנאשם בהתאם לעתירה המאשימה-

המהווה למעשה את הרף התחתון של המתחם, ועל כן מגלם את כל הנסיבות לקולא בעניינו של הנאשם.

בנוסף, די בהרשעה בגין עבירת הסעת שב"ח לבדה (לא כל שכן- בנסיבות מחמירות) כי להביא לנטיית בימ"ש לגזור מאסר בפועל כפי שנקבע ברע"פ 9674154 אבו סאלם נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, מיום 12.2.06) -

"בית-המשפט העליון קבע אפוא כי מדיניות הענישה הראויה בעבירות על חוק הכניסה לישראל נוטה בחוזקה אל-עבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה, והעונש שיושט על עבריין חייב להלום את נסיבותיו המיוחדות של המקרה ושל העבריין הספציפי".

למען הסר ספק יובהר כי אלמלא הגבלת המאשימה את עתירתה בהתאם להסדר- היה עונשו של הנאשם חמור יותר, וכי הסדר הטיעון מקל עם הנאשם באופן ממשי.

מנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות עולה כי לנאשם אין עבר פלילי (סעיף 40א(11) לחוק) אולם קיים בעניינו עבר תעבורתי מכביד.

בין השנים **2007-2014** הורשע במגוון עבירות תעבורה, ובכלל זה- נהיגה ברמזור אדום, שימוש בטלפון בנהיגה, אי ציות לתמרור עצור, הסעת נוסעים מעל למותר, מהירות מופרזת בדרך עירונית, שימוש ברכב לא תקין, ועוד.

בנוסף, מדובר בחלופת זמן של שלוש שנים מאז ביצוע עבירות נשוא כתוב האישום (סעיף 40א(10) לחוק), שאף במהלכם לא שב הנאשם להסתבך בפלילים או בעבירות תעבורה (למעט חידוש תוקף הרישיון).

הגם שאין בנסיבותיו האישיות של הנאשם כדי להפחית מחומרת מעשיו, הרי שאף לגופו של עניין- למעט טענה בעלמא מצד ב"כ הנאשם ל"נסיבות אישיות קשות", ללא כל פירוט בטיעונו לעונש, לא התקבל תסקיר שיבחן נסיבות אלה, ולא הובאה כל ראיה אחרת לעניין זה.

בנסיבות אלה, הגם שמעשי הנאשם מצויים ברף הבינוני של העבירות בהן הורשע, הרי שלאור הודאתו במסגרת הסדר טיעון וחיסכון זמן שיפוטי יקר (סעיף 40א(6) לחוק), תיקון כתב האישום לקולא, לקיחת אחריות והבעת חרטה על מעשיו (סעיף 40א(4) לחוק), נטיית בימ"ש לכבד הסדרי טיעון, חלופת הזמן והעדר עבר פלילי- החלטתי לכבד את ההסדר ולהשית עונשו ברף התחתון של המתחם בהתאם לעתירת המאשימה.

בשל חלופת הזמן מאז ביצוע העבירה, אני סבורה כי יש להקל במידה מסוימת בעונשו של הנאשם, וזאת בהתייחס לרף הענישה שנטען על ידי המאשימה.

6. באשר לקבלת חו"ד הממונה בעניינו של הנאשם- זו הייתה ללא התנגדות המאשימה,

ובמסגרת ההסכמה שבין הצדדים, תוך שהובהר לצדדים כי אין בכך כדי להצביע על נטיית לבו של ביהמ"ש או ליצור ציפייה כלשהי אצל הנאשם באשר לעונש שייגזר (עמ' 8 לפרוטוקול).

משכך, ולאחר שבחנתי את מכלול שיקולי הענישה - אינני סבורה כי יש הצדקה בגזירת מאסר בדרך של עבודות שירות על הנאשם, ואין בכך כדי לגלם נכונה שיקולי ענישה אלה - לרבות תיקון 113 לחוק.

7. לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 11 חודשי מאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי בן 8 חודשים שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו על העבירות בהן הורשע.

ג. פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים מיום שחרורו - במצטבר לכל פסילה קיימת.

ד. פסילה על תנאי בת 6 חודשים למשך שנה מיום תום הפסילה בפועל, שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.

ה. קנס בסך 4,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 01.12.15.

8. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י' אלול תשע"ה, 25 אוגוסט 2015, במעמד הנוכחים.